

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle (Nizozemsko), dne 4. července 2025 – PM a další v. Minister van Asiel en Migratie

(Věc C-440/25, Erbil ⁽¹⁾)

(C/2025/4748)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle

Účastníci původního řízení

Žalobci: PM, QN, RM, SM, TM, UM, VM a WM

Žalovaný: Minister van Asiel en Migratie

Předběžné otázky

1. Může soud z čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU ⁽²⁾ případně ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie resp. jiným ustanovením nebo zásadou unijního práva dovést svou pravomoc samostatně posoudit hodnověrnost odůvodnění žádosti o azyl a svým posouzením nahradit posouzení Ministra?
2. Může soud z některého z výše uvedených ustanovení dovést pravomoc meritorně a s konečnou platností rozhodnout o žádosti o mezinárodní ochranu na základě těch částí odůvodnění žádosti o azyl, které Ministr považoval za hodnověrné, a - v případě kladné odpovědi na první otázku - těch částí odůvodnění, které soud navíc považuje za hodnověrné? Může přitom soud nahradit posouzení ministra svým vlastním posouzením opodstatněnosti obav z pronásledování nebo skutečného rizika nebezpečné újmy, zejména má-li soud za to, že je s ohledem na známé, veřejně dostupné informace o dotčené zemi dostatečně informován, aby mohl takové posouzení provést?
3. Může vnitrostátní judikatura, například na základě procesní autonomie, omezit pravomoci uvedené v první a druhé otázce v tom smyslu, že tyto pravomoci přesto přísluší výlučně ministroví?
4. Může soud informace, které byly uvedeny v rámci řízení o žalobě, ve správním řízení však nebyly známy, zohlednit při posuzování otázky, zda má soud dostatek informací pro rozhodnutí ve věci samé? Je přitom relevantní, zda měli účastníci řízení možnost se písemně nebo během jednání obsáhle vyjádřit ke skutkovému stavu?
5. Musí být jako „oprávněné obavy“ ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 2011/95 ⁽³⁾ chápána situace, ve které existuje přiměřená míra pravděpodobnosti, že žadatel o azyl bude v případě návratu pronásledován? Musí být tato přiměřená míra pravděpodobnosti konkretizována podle kritéria „uvážlivého a rozumně uvažujícího člověka“, podle něhož rozhoduje, zda z pohledu uvážlivého a rozumně uvažujícího člověka v situaci žadatele o azyl lze po zvážení všech známých okolností považovat návrat do země původu za nepřijatelný? Pokud tomu tak není, jaké kritérium je pak třeba použít?

⁽¹⁾ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (přepřacované znění) (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepřacované znění) (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).